

รายงานการไปราชการ ประชุม/สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดูงาน ณ ต่างประเทศ
และการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

- ๑) นายสุเมธ รัชกันตร์..... นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ.....
๒) นางสาวสมฤทัย แป้นชุมพล..... นักวิชาการป่าไม้.....
๓) นางสาวโชติกา มั่นคง..... เจ้าหน้าที่ธุรการ.....
๔) นายวีระชัย ปานะศิริศิลป์..... เจ้าหน้าที่ธุรการ.....

๑.๒ ชื่อเรื่อง/หลักสูตร

Seminar on Biodiversity Sustainable Development for Developing Countries.....

สาขาหลัก -

สาขาย่อย -

สาขาที่เกี่ยวข้อง -

เพื่อ ☐ ประชุม/สัมมนา ☐ ศึกษา ☒ ฝึกอบรม ☐ ปฏิบัติงานวิจัย
☐ ดูงาน ☐ ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

แหล่งผู้ให้ทุน กระทรวงพาณิชย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน.....

ประเทศที่ไป สาธารณรัฐประชาชนจีน.....

ระหว่างวันที่ ๔ - ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๘ (รวมวันเดินทาง).....

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุม/สัมมนา ปฏิบัติงานวิจัย และไป ปฏิบัติงานใน
องค์การระหว่างประเทศ

๒.๑ วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อศึกษารูปแบบการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพในรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องกับกรอบงานคุณหมิง - มอลทรีออล ว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ
๒) เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และแบ่งปันความรู้ด้านความหลากหลายทางชีวภาพระหว่างกันของผู้เข้าร่วมฝึกอบรมจากประเทศต่างๆ
๓) เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนากลไกในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ ภายใต้กรอบอนุสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
๔) เพื่อสร้างเครือข่ายช่องทางการสื่อสารด้านการป่าไม้ระหว่างประเทศต่างๆ

๒.๒ เนื้อหาการศึกษาดูงาน (โดยย่อ)

๑) ข้อมูลพื้นฐานของสาธารณรัฐประชาชนจีน

สาธารณรัฐประชาชนจีนมีพื้นที่ประมาณ ๙.๖ ล้านตารางกิโลเมตร ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของทวีปเอเชีย สาธารณรัฐประชาชนจีนมีป่าไม้ที่สำคัญหลายแห่ง โดยส่วนใหญ่กระจายอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศ มีทรัพยากรประเภทของที่ดินที่หลากหลายรวมถึงที่ดินเพาะปลูก ที่ดินป่าไม้ ทุ่งหญ้า ทะเลทราย พื้นที่ชุ่มน้ำ และอื่นๆ ที่ดินเพาะปลูกหลักๆ อยู่ในจีนตะวันออก ทุ่งหญ้าอยู่ในจีนตอนเหนือและตะวันตก และที่ดินป่าไม้อยู่ในจีนตะวันออกเฉียงเหนือและตะวันตกเฉียงใต้ ส่วนพื้นที่ชุ่มน้ำนั้น

พบได้ในหลายพื้นที่ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครอบคลุมพื้นที่ ๓๓% ของอาณาเขตของจีน ที่ราบสูง ๒๖% แอ่ง ๑๙% เนินเขา ๑๐% และที่ราบ ๑๒% จีนยังมีทรัพยากรเกาะมากมายอีกด้วย

๒) การอนุรักษ์สัตว์ป่าในสาธารณรัฐประชาชนจีน

สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นหนึ่งในประเทศที่มีสัตว์ป่าหลากหลายชนิดมากที่สุดในโลก ในแง่ของสัตว์ป่ามีสัตว์มีกระดูกสันหลังมากกว่า ๗,๓๐๐ ชนิด สัตว์มีกระดูกสันหลังบนบกมากกว่า ๒,๙๐๐ ชนิด และแมลงมากกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ชนิด ในแง่ของพืชป่า มีพืชชั้นสูงมากกว่า ๓๗,๐๐๐ ชนิด พืชใบเลี้ยงดอก ๓๑,๙๖๑ ชนิด พืชเมล็ดเปลือย ๒๘๙ ชนิด เฟิร์น ๒,๓๔๐ ชนิด และมอส ๓,๑๐๙ ชนิด ในรายชื่อของ IUCN Red List of Threatened Species ในแง่ของสัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์มีทั้งหมด ๔,๖๑๘ ชนิด ในแง่ของพืชมีทั้งหมด ๓,๘๗๙ ชนิด และยังอุดมไปด้วยสัตว์เฉพาะถิ่น โดยมีสัตว์มีกระดูกสันหลังบนบกมากกว่า ๔๗๐ ชนิด รวมทั้งแพนด้ายักษ์ เสือจีนได้นกอีโก้งหงอนลิงทอง เสือดาวจีนเหนือ จระเข้จีน เป็นต้น และมีพืชเฉพาะถิ่นมากกว่าครึ่งหนึ่งของประเทศจีน สัตว์ป่ายังมีการกระจายตัวอย่างกว้างขวางในประเทศจีนสามารถพบได้ทั่วประเทศ แต่การกระจายตัวของสัตว์ป่าส่วนใหญ่จะกระจุกตัวอยู่ในภาคตะวันตกของประเทศจีนซึ่งเป็นพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนา

สาธารณรัฐประชาชนจีนได้จัดตั้งระบบการคุ้มครองและการจัดการสัตว์ป่า ได้แก่ ๑๘% ของพื้นที่ประเทศจีนได้รับการคุ้มครองแบบประเภทอุทยานแห่งชาติ เขตอนุรักษ์ และอุทยานธรรมชาติ ระบบบริหารจัดการหน่วยงานอนุรักษ์สัตว์ป่าตั้งแต่ระดับส่วนกลางถึงระดับท้องถิ่น (สวนสัตว์และสวนสัตว์ป่า สวนพฤกษศาสตร์ ศูนย์ช่วยเหลือสัตว์ป่าแห่งชาติ และสถานีเพาะพันธุ์สัตว์ป่า) ระบบเพื่อการเพาะพันธุ์หรือช่วยเหลือสัตว์ป่า และระบบเครือข่ายเฝ้าระวังและป้องกันโรคระบาดของสัตว์ป่า (สถานีเฝ้าระวังโรคระบาดสัตว์ป่าบนบก ระดับชาติและระดับจังหวัด และระดับอำเภอและท้องถิ่นเป็นกำลังเสริม)

การสำรวจทรัพยากรสัตว์ป่าคุ้มครองแห่งชาติ ครั้งแรกได้ดำเนินการเพื่อสำรวจสัตว์ ๒๕๒ ชนิดทั่วประเทศ ซึ่งการสำรวจทราบถึงขนาดประชากร การกระจายตัว สถานภาพของแหล่งที่อยู่อาศัย และปัจจัยคุกคามของสัตว์แต่ละชนิด และในปัจจุบันการสำรวจทรัพยากรสัตว์ป่าแห่งชาติได้กำลังดำเนินการอยู่อย่างต่อเนื่อง และมีการสำรวจทรัพยากรพิเศษระดับชาติสำหรับแพนด้ายักษ์ไปแล้ว ๔ ครั้ง เพื่อให้ทราบถึงประชากรและสภาพแหล่งที่อยู่อาศัยของแพนด้ายักษ์ ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์สำหรับการคุ้มครองแพนด้ายักษ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การติดตามเส้นทางการอพยพของนก ในประเทศจีนมีนกอยู่ประมาณ ๑,๔๔๕ ชนิด โดยมีการติดห่วงขาให้แก่นกจำนวนทั้งสิ้น ๓.๙๓ ล้านตัว จาก ๘๔๕ ชนิด เส้นทางการอพยพของนกทั่วโลก ๔ เส้นทางที่พาดผ่านประเทศจีน ได้แก่ เส้นทางการอพยพเอเชียตะวันตก-แอฟริกาตะวันออก เส้นทางการอพยพเอเชียกลาง เส้นทางการอพยพเอเชียตะวันออก-ออสเตรเลีย และเส้นทางการอพยพแปซิฟิกตะวันตก

การจัดการความขัดแย้งระหว่างคนกับสัตว์ป่า ได้ดำเนินการสร้างกลไกติดตามและเตือนภัยล่วงหน้า เสริมสร้างการศึกษาและการอบรมความรู้ด้านความปลอดภัย จัดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในการแยกตัวทางกายภาพ รวมถึงมีบทบาทในการชดเชยความเสียหาย การประกันภัย บรรเทาทุกข์ เพื่อปกป้องผู้ได้รับผลกระทบหรือได้รับความเสียหายจากสัตว์ป่า ซึ่งปัญหาที่ได้รับที่ผ่านมา ได้แก่ โขลงช้างเอเชียย้ายถิ่นมาอยู่ที่เมืองคุนหมิง เสือโคร่งไซบีเรียหลงเข้าไปในหมู่บ้าน และปัญหาอื่นๆ ที่เกิดจากการที่สัตว์ป่ารวมกันเป็นฝูงแล้วเกิดผลกระทบต่อการเกษตร

การแลกเปลี่ยนและความร่วมมือระหว่างประเทศ ประเทศจีนได้เข้าร่วมเป็นภาคี CITES และได้ปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศและได้ใช้มาตรการภายในประเทศที่เข้มงวดกว่าที่ CITES กำหนดไว้ในหลายด้าน

การคุ้มครองสัตว์ป่าและพืชป่าในประเทศจีนมีลักษณะสำคัญ ๕ ประการ ได้แก่ (๑)ความหลากหลายของชนิดพันธุ์และอุปนิสัยทำให้การอนุรักษ์มีความซับซ้อน (๒)ความหลากหลายของถิ่นที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่โหดร้ายทำให้การคุ้มครองเป็นเรื่องยาก (๓)ความสนใจในระดับสูงและสถานการณ์ฉุกเฉินที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งทำให้การตอบสนองต่อความคิดเห็นของสาธารณชนเป็นไปได้ยาก (๔)ความต้องการสัตว์ป่าที่สูงทำให้เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงระหว่างการคุ้มครองและการใช้ประโยชน์ (๕)สถานการณ์ระหว่างประเทศที่ซับซ้อนมาตรฐานสองเท่า (double standards) ที่แพร่หลาย และแรงกดดันทั้งภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกัน

ภารกิจการอนุรักษ์สัตว์ป่า ได้แก่ (๑)การป้องกันชนิดพันธุ์ที่ใกล้สูญพันธุ์ไม่ให้สูญพันธุ์ไปจากโลก (๒)การเพิ่มประชากรชนิดพันธุ์ทั่วไปในธรรมชาติ (๓)การปรับปรุงถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าให้ดีขึ้น (๔)การจัดการกับความขัดแย้งระหว่างคนกับสัตว์อย่างเหมาะสม (๕)การจัดการกับความขัดแย้งระหว่างคนกับสัตว์อย่างเหมาะสม (๖)การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ (๗)การเสริมสร้างการป้องกันและควบคุมโรคระบาดให้เข้มงวด (๘)การเสริมสร้างการประชาสัมพันธ์ด้านการคุ้มครองและการให้ความรู้แก่สาธารณชน (๙)การต่อสู้กับการค้าสัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

๓) อุทยานแห่งชาติ - การบริหารจัดการร่วมกันระหว่างชุมชนในจีน

สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ตั้งระบบการบริหารจัดการร่วมกัน และส่งเสริมให้ร่วมกันปกป้องทรัพยากรธรรมชาติโดยรอบอุทยานแห่งชาติผ่านการลงนามในข้อตกลงความร่วมมือการปกป้องและวิธีการอื่นๆ ซึ่งเนเธอร์แลนด์ต้องถิ่นให้วางแผนและก่อสร้างชุมชนทางเข้าและเมืองลักษณะพิเศษรอบอุทยานแห่งชาติอย่างเหมาะสม ซึ่งมีวิธีการปรับปรุงกลไกการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ (๑)ชี้แนะชาวบ้าน ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ บริษัท องค์กรสังคมให้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการจัดตั้ง ก่อสร้าง การดำเนินงาน การจัดการ การควบคุมดูแลและด้านอื่นๆ ของอุทยานแห่งชาติ รวมถึงในการปกป้อง สิ่งแวดล้อม การศึกษาเรื่องธรรมชาติ และการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ (๒)ส่งเสริมให้ชาวบ้านหรือบริษัทที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในโครงการภายในอุทยานแห่งชาติ (๓)จัดตั้งและปรับปรุงกลไกการบริการอาสาสมัครและกลไกการควบคุมดูแลสังคม (๔)จัดตั้งฐานการศึกษาบุคลากรและการฝึกอบรมสำหรับอุทยานแห่งชาติหลายแห่ง โดยมีสถาบันการศึกษา และบริษัทต่างๆ เป็นฐาน

๔) เทคนิคการอนุรักษ์และติดตามสัตว์ป่าของประเทศจีน

ความหลากหลายทางชีวภาพของจีนนั้นอาณาเขตอันกว้างใหญ่และลักษณะทางธรณีสัณฐานที่ซับซ้อนเอื้อให้เกิดสภาพธรรมชาติที่เหมาะสมต่อการก่อกำเนิดและการพัฒนาของสิ่งมีชีวิตและระบบนิเวศนานาชนิด ทำให้มีความหลากหลายทางชีวภาพมากที่สุดในโลก และเนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบจากการเคลื่อนตัวของธารน้ำแข็งในทวีปตติยภูมิและควอเทอร์นารี จึงยังคงรักษาสายพันธุ์เฉพาะถิ่นไว้ได้เป็นจำนวนมาก

สัตว์ป่าที่อยู่ในความคุ้มครองพิเศษของรัฐ รัฐดำเนินการอนุรักษ์สัตว์ป่าอันมีค่าและใกล้สูญพันธุ์ครั้งใหญ่ สัตว์ป่าภายใต้การอนุรักษ์ที่สำคัญของประเทศแบ่งออกเป็นสัตว์ป่า (กลุ่มที่ ๑) ภายใต้การคุ้มครองของรัฐ และสัตว์ป่าภายใต้การคุ้มครองของรัฐ (กลุ่มที่ ๒) รายชื่อสัตว์ป่าภายใต้การอนุรักษ์ที่สำคัญของประเทศจะต้องกำหนดโดยหน่วยงานของสภาแห่งรัฐที่กำกับดูแลการอนุรักษ์สัตว์ป่าหลังจากจัดให้มีการประเมินทางวิทยาศาสตร์และเผยแพร่หลังจากได้รับอนุมัติจากสภาแห่งรัฐที่กำกับดูแลการอนุรักษ์สัตว์ป่าหลังจากปรึกษาหารือกับแผนกเกษตรกรรมและพื้นที่ชนบท ทรัพยากรธรรมชาติ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีของ สภาแห่งรัฐแล้ว นิเวศวิทยาและสิ่งแวดล้อม สุขภาพและสุขอนามัย และการจัดการหลักฐานและการประเมิน ทางวิทยาศาสตร์ (กลุ่มที่ ๓) สัตว์ป่าที่อยู่ในการอนุรักษ์ท้องถิ่น หมายถึง สัตว์ป่าที่อยู่ภายใต้การอนุรักษ์ที่สำคัญของจังหวัด เขตปกครองตนเองและเทศบาล

ที่บริหารโดยตรง นอกเหนือจากสัตว์ป่าที่อยู่ภายใต้การอนุรักษ์หลัก ในท้องถิ่นจะต้องจัดทำและเผยแพร่โดยจังหวัด เขตปกครองตนเองและเทศบาลที่บริหารโดยตรง

จำนวนประชากรสัตว์ป่าใกล้สูญพันธุ์กำลังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพเป็นรากฐานของการอยู่รอดและการพัฒนาของมนุษย์ และการปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพคือการปกป้องอนาคตของมนุษยชาติ ประเทศจีนจึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการคุ้มครองสัตว์ป่าและพืชพรรณ โดยได้ดำเนินการช่วยเหลือและปกป้องสัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ขั้นวิกฤตอย่างต่อเนื่อง ในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ ได้จัดตั้งประชากรจากการเพาะพันธุ์เทียมสำหรับสัตว์ป่าหายากและใกล้สูญพันธุ์มากกว่า ๓๐๐ ชนิด และได้ดำเนินการปล่อยสัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์กลับคืนสู่ธรรมชาติมากกว่า ๑๐ ชนิด ซึ่งรวมถึงแพนด้ายักษ์ นกช้อนหอยหงอน กวางเอลก์ ม้าป่าพริซวาลสกี อุรูปา และไก่ฟ้าหางยาวคอขาว

การป้องกันและควบคุมโรคระบาดและชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานอย่างเป็นระบบ รัฐบาลจีนให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการเฝ้าติดตาม ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดในสัตว์ป่าและชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน และได้จัดตั้งสถานีเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาของสัตว์ป่าแห่งชาติจำนวน ๗๔๒ แห่ง รวมถึงจัดตั้งระบบการจัดการข้อมูลเพื่อเฝ้าติดตามและป้องกันโรคระบาดในสัตว์ป่า และยังได้ดำเนินมาตรการพิเศษเพื่อควบคุมชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานที่สำคัญอีกด้วย

๕) ความหลากหลายทางชีวภาพและการอนุรักษ์ในประเทศจีน

ความหลากหลายทางชีวภาพในสาธารณรัฐประชาชนจีน มีจำนวนสายพันธุ์ที่อุดมสมบูรณ์ มีพืชอยู่เป็นอันดับที่ ๓ และมีมิมโนสเปิร์มเป็นอันดับที่ ๑ ของโลก โดยมีพันธุ์ไม้ยืนต้นเกือบทั้งหมดของพืชในเขตอบอุ่น สัตว์มีกระดูกสันหลังคิดเป็น ๑๔% ของโลก (นก ๑๔.๖% ปลาหลายชนิด ๑๗.๕%)

สำหรับชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ประจำถิ่น มีหลายชนิด ประมาณ ๑๗, ๓๐๐ ชนิด เช่น *Ailuropoda melanoleuca*, *Ginkgo biloba*, *Lipotes vexillifer*, *Cathaya argyrophylla*, *Cycas panzhihuaensis* และ *Metasequoia glyptostroboides* เป็นต้น

สาธารณรัฐประชาชนจีนมีความหลากหลายทางชีวภาพขนาดใหญ่ อุดมไปด้วยพืชพรรณธัญญาหาร สัตว์ ยาสมุนไพร หน้้า ดอกไม้ และพืชต่างๆ ที่อุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังมีระบบนิเวศที่หลากหลายมีทุกประเภท เช่น ป่าไม้ ทุ่งหญ้า ทะเลทราย พื้นที่ป่าพรุ และยังมีระบบนิเวศน้ำจืดและระบบนิเวศทางทะเลที่หลากหลายอีกด้วย

ความท้าทายที่จีนกำลังเผชิญอยู่ คือ การประสานงานเป็นสิ่งจำเป็นในหลายภาคส่วน ทั้งเรื่องของทรัพยากรน้ำคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรทางปัญญา กิจกรรมระหว่างประเทศ การใช้ประโยชน์ การวางแผน การค้าผลิตภัณฑ์ทางด้านเกษตรกรรม และการใช้ทรัพยากรที่ดิน

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสื่อมสภาพด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สายพันธุ์ที่รุกราน การก่อสร้างถนน ความเสื่อมโทรมของที่ดิน การรุกรานพื้นที่ มลพิษ ความยากจนของประชาชน การเกิดผลกระทบตอสายพันธุ์ เช่น การอพยพ การย้ายถิ่น เชื้อโรคต่างๆ การตาย เป็นต้น และการเกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศ เช่น ความแปรปรวนของฤดูกาล ภัยพิบัติต่างๆ ทั้งน้ำท่วม แห้งแล้ง ไฟ หิมะ เป็นต้น

แนวทางปฏิบัติในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในจีน ได้แก่ การสนับสนุนโภชนาการและการผลิตขั้นต้นที่ถูกต้อง การควบคุม เช่น ระเบียบการเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ โรคต่างๆ การปฏิเสธการบริโภคสัตว์สงวนและปฏิเสธการลักลอบสัตว์ป่า การใช้มาตรการป้องกันอย่างเข้มงวดต่อการบุกรุกทั้งเมล็ดพันธุ์ สัตว์ ดอกไม้ สัตว์เลี้ยง และผลิตภัณฑ์ไม้ และการค้าสัตว์คุ้มครองที่เป็นสิ่งผิดกฎหมาย

๖) การอนุรักษ์และการดำเนินการด้านพื้นที่ชุ่มน้ำ

พื้นที่ชุ่มน้ำในประเทศจีนเป็นที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตประมาณ ๔๐% ของชนิดพันธุ์ทั้งหมดที่รู้จักในโลก พบพืช ๔,๒๒๐ ชนิด และปลา ๑,๗๖๓ ชนิดในพื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำชนิดพิเศษคือพื้นที่พรุ ซึ่งเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจอย่างมากในปัจจุบัน เนื่องจากมีบทบาทสำคัญในการส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ความท้าทายและโอกาสในการพัฒนาพื้นที่ชุ่มน้ำของประเทศจีน ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนอย่างดียิ่งจากผู้นำ การบังคับใช้พระราชบัญญัติการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ และการพัฒนาพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีคุณภาพสูง

แนวทางแก้ไขในพื้นที่ชุ่มน้ำของประเทศจีน ได้แก่ การเสริมสร้างการรับรู้ของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น การฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำทางวิทยาศาสตร์ให้มีความเข้มแข็งขึ้น การจัดตั้งความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเชิงนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำทั่วโลก

ภาพรวมการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำในประเทศจีน โดยมีแผนแม่บทสำหรับการอนุรักษ์ พื้นที่ชุ่มน้ำ และการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดนั้นอยู่บนพื้นฐานของ กฎหมายว่าด้วยการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ และแผนงานหลักด้านพื้นที่ชุ่มน้ำระดับประเทศ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ได้มีการพัฒนาไปสู่กฎระเบียบเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำทั้งในระดับประเทศและระดับมณฑล ส่วนแผนงานหลักด้านพื้นที่ชุ่มน้ำระดับประเทศก็ได้มีการพัฒนาไปสู่แผนแม่บทระดับรัฐและระดับมณฑล นอกจากนี้การพัฒนาดังกล่าวประกอบด้วย ๘ องค์ประกอบ ได้แก่ (๑)การสำรวจและเฝ้าติดตาม (๒)การควบคุมพื้นที่ (๓)การจัดการแบบแบ่งระดับ (๔)ระบบการป้องกัน (๕)การฟื้นฟูระบบนิเวศ (๖)การสนับสนุนทางวิทยาศาสตร์ (๗)การเผยแพร่และฝึกอบรม (๘)การดำเนินการตามอนุสัญญาแรมซาร์

๗) การศึกษาดูงานนอกสถานที่ในเมืองมณฑลยูนนาน

- ห้องนิทรรศการความหลากหลายทางชีวภาพของสำนักบริหารอุทยานอุทยานทางธรรมชาติ ยูนนาน เจียวจื่อซาน (Biodiversity Exhibition Hall of Yunnan Jiaozishan National Nature Reserve Administration) และอุทยานทางธรรมชาติ ยูนนาน เจียวจื่อซาน (Yunnan Jiaozishan National Nature Reserve) ได้เยี่ยมชมและเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของอุทยานทางธรรมชาติ ยูนนาน เจียวจื่อซาน ซึ่งเป็นศูนย์กลางความหลากหลายทางชีวภาพ วัฒนธรรม พืช และสัตว์ มีการจัดตั้งธนาคารทรัพยากรพันธุกรรมสำหรับพืชในแถบเทือกเขาสูง เช่น ดอกกุหลาบพันปี ซึ่งมีการขยายพันธุ์และปลูกเพิ่มกว่า ๒๐,๐๐๐ ต้น มีการพัฒนาระบบการจัดการอย่างต่อเนื่องโดยเน้นการสร้างกลไกการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และการปรับปรุง กฎหมายและระเบียบข้อบังคับเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการคุ้มครองระบบนิเวศของประเทศ มีการจัดการแบ่งเขตพื้นที่เพื่อการจัดการที่เหมาะสม ได้แก่ โซนแกนกลาง (core zone), โซนกันชน (buffer zone) และโซนทดลอง (experimental zone) เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ มีการสำรวจและวิจัยโดยใช้เทคโนโลยีและวิธีการสำรวจ มีการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบต่อธรรมชาติให้น้อยที่สุด

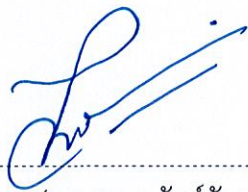
- ห้องนิทรรศการป่าไม้และทุ่งหญ้าแห่งเมืองคุนหมิง (Kunming Forestry and Grassland Exhibition Hall) ; ห้องนิทรรศการมะกอกโอลีฟพิเศษ (Olive Special Exhibition Hall) ได้เยี่ยมชมและเรียนรู้เกี่ยวกับมะกอกโอลีฟตระกูล Spondias มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Olea europaea* ที่นำพันธุ์มะกอกโอลีฟที่รัฐบาลแอลเบเนียมอบให้จำนวน ๑๐,๐๐๐ ต้น มาทดลองปลูกใน ๘ มณฑลของประเทศจีน

ส่วนที่ ๓ ปัญหา/อุปสรรค

การบรรยายเนื้อหาบางครั้งต้องมีการแปลภาษาจีนเป็นภาษาอังกฤษในบางรายเนื้อหา อาจทำให้ผู้เข้าร่วมไม่สามารถเข้าใจและเข้าถึงบริบทของเนื้อหาของผู้บรรยายได้อย่างครบถ้วน

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การเข้าร่วมฝึกอบรมในครั้งนี้ ถือเป็นโอกาสอันดีต่อบุคลากรกรมป่าไม้ให้มีโอกาสได้เพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ ผ่านการเรียนรู้ด้วยการรับฟัง การบรรยาย การศึกษาดูงาน การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านวิชาการ เทคโนโลยีด้านป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพของป่าไม้ เพื่อให้บุคลากรของกรมป่าไม้สามารถนำประสบการณ์และความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมาก และยังเป็นการส่งเสริมร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ และสาธารณรัฐประชาชนจีนด้านป่าไม้ จึงเห็นสมควรให้มีการสนับสนุนบุคลากรของกรมป่าไม้ได้มีโอกาสเข้าร่วม หากมีการสัมมนาหรือการฝึกอบรมในลักษณะนี้จัดขึ้นอีก

ลงชื่อ ผู้รายงาน
(นายสุเมธ รักษ์จันทร์)
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ

ลงชื่อ สมฤทัย แป้นจุฬ ผู้รายงาน
(นางสาวสมฤทัย แป้นจุฬ)
นักวิชาการป่าไม้

ลงชื่อ โชติกา มั่นคง ผู้รายงาน
(นางสาวโชติกา มั่นคง)
เจ้าหน้าที่ธุรการ

ลงชื่อ วีระชัย ปานะศิริศิลป์ ผู้รายงาน
(นายวีระชัย ปานะศิริศิลป์)
เจ้าหน้าที่ธุรการ

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นผู้บังคับบัญชา

การปฏิบัติงานของนายวิชา องค์กรประเสริฐ
ได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความรับผิดชอบ

ลงชื่อ

(นายวิชา องค์กรประเสริฐ)

ผู้อำนวยการสำนักการป่าไม้ต่างประเทศ

ภาพประกอบ

